

tyder givetvis, at visse præparater med lille anvendelsesområde ikke markedsføres. Apotekerlovudvalget har nævnt (bet. s. 53), at kontrolafgifterne kan bevirke, at præparater trækkes ud af handelen. En bedring i dette forhold må derfor kunne opnås ved at nedsætte afgifterne og *i forsvarligt omfang* kravene til dokumentation for sådanne præparater.

Til § 11.

Følgende indføres som nyt stk. 3:

„Stk. 3. Kapitlet omfatter ikke følgende lægemiddelgrupper, for så vidt der ikke er tale om receptpligtige præparater:

1. Planter og plantedele, også findelte, samt blandinger heraf,
2. Tilberedninger af planter og plantedele og blandinger heraf, med undtagelse af isolerede stoffer.
3. Lægemidler, som er fremstillet efter en homøopatisk teknik samt blandinger heraf,
4. Blandinger af de under 2. og 3. nævnte lægemidler.

Begrundelse.

I Bet. s. 31 anføres det, at en del produkter, som definitionsmæssigt er specialiteter, ikke bør optages i specialitetsregistret som betingelse for forhandling. Dette princip finder DPL rigtigt for sådanne præparater, som erfaringsmæssigt ikke kan bære de store økonomiske omkostninger ved en registrering, naturligvis forudsat uskedelighed. Imidlertid finder DPL det vigtigt i selve lovtæksten at få præciseret, hvilke præparater der tænkes undtaget fra registreringspligten. Ovenstående forslag omfatter efter DPLs opfattelse de præparater, som det er ønskeligt at undtage.

Til § 12.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Sundhedsstyrelsen undtager efter ansøgning fra en gruppe subsidiært enkeltpersoner, som besidder særlig sagkundskab, bestemte lægemidler eller lægemiddelgrupper fra § 13-24.“

Begrundelse.

DPL kan tilslutte sig princippet i forslagens stk. 2, men finder det nødvendigt i lovtæksten at indføre et kriterium for de fore-

slåede undtagelser. Ovenstående forslag sikrer, at der efter et sagkyndigt skøn foreligger et medicinsk behov for det pågældende præparat, hvilket må være den vigtigste betingelse.

Det kan tilføjes, at det også efter DPLs opfattelse kan være rimeligt at undtage allergene præparater, som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Efter ovenstående forslag vil undtagelse ske, dersom f. eks. Dansk Selskab for Allergologi og Immunologi finder, at der er behov for et bestemt præparat, og at det opfylder de nødvendige kvalitetskrav.

Til § 13.

DPL ønsker det præciseret i betænkningen over lovforslaget, at stk. 2 skal administreres således, at der kan gives sygdomsbehandlere *generel* dispensation til at anvende nærmere angivne præparater i deres praksis.

Begrundelse.

Den tilsvarende bestemmelse i apotekerloven administreres siden indenrigsministeriets skrivelse af 4. april 1973 til sundhedsstyrelsen på denne måde. Der er imidlertid gået langvarige forhandlinger forud for denne ændring, fordi sundhedsstyrelsen oprindelig mente, at en sådan fortolkning af bestemmelsen var i strid med lovgivernes hensigt. Det er derfor vigtigt at sikre mod en gentagelse af disse problemer.

Til § 16.

DPL ønsker det anført i betænkningen over lovforslaget, at der ikke skal betales afgift for ansøgning om forlængelse af registreringen.

Begrundelse.

En afgift ville betyde en unødvendig fordyrelse af lægemidlerne. Se i øvrigt bemærkningerne til § 10.

Til § 20.

Stk. 1 nr. 4 slettes.

Begrundelse.

Det skal gerne medgives, at det kan give problemer for sundhedsstyrelsen, dersom der for en specialitet ikke længere er nogen repræsentant her i landet. Vi finder dog ikke, at denne ulempe kan opveje de problemer,